

Alap Hírlevél Vető

2019. augusztus 2. évfolyam 15-16. szám

Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Igei gondolatok	2
Figyelő	3
A szeretet művészete - konferencia	4
Családi kapcsolatok erősítése - jó gyakorlat	6
Kézműves foglalkozás - jó gyakorlat	10
Múltidéző	14

„Az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá.”

(Ef 4,15)

Ha megfigyelünk bármilyen növényt, ahogy felnövekszik, azt látjuk, hogy két tulajdonság végig jellemzi: kellően szilárd, erős ahhoz, hogy megtartsa saját súlyát és ellenálljon a szél, és a zivatarok behatásainak. Ugyanakkor mindegyikben van rugalmasság, hajlékonyság is a kellő mértékig. Máskülönben merevsége miatt az első komolyabb szél kettétörné.

A hitben növekedni vágyó keresztényt is jellemeznie kell e kettőnek. A szilárdságot az igazsághoz való ragaszkodás tudja biztosítani. Az igazsághoz ragaszkodó keresztény nem sodródik a tanítások szeleiben. Hite Krisztus váltságművén, kegyelemben elfogadott voltán nyugszik, és ehhez tud visszatérni minden krízis, lelki vihar idején. Az igazsághoz ragaszkodó gyülekezet elég bátor ahhoz, hogy ne tolerálja sorai között a vétket, az üres képmutatást. A hívők tiszta és szent élete így szemmel láthatóan ütközik a társadalom jót és rosszat összemosó irányultságával.

A rugalmasság biztosítóka pedig a szeretet, amit Pál együtt említ az igazsággal a fenti igében. A szeretet rugalmasságát jól jellemzi az apostol az 1Kor 13-ban: mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. Ez utóbbi jellemző, az, hogy mindent eltűr, mintha szemben állna a fentebb mondottakkal. Valójában úgy tűr el mindent, hogy közben ragaszkodik az igazsághoz. A rugalmas gyülekezet befogadó. Befogadásában nem ismer sem szociális, sem etnikai, sem kulturális határokat.

Különleges egyensúlyról van tehát itt szó. Akire jellemző ez, Krisztushoz nő fel. Aki így nőtt fel, az biztos támasza lehet másoknak, mert kellően szilárd ahhoz, hogy belé tudjon kapaszkodni a bajbajutott ember, és kellően rugalmas, szeretetteljes ahhoz, hogy ne utasítsa el ezt a segítségkérést.

Figyelő

A Magyar Közlöny 2019. évi 130. számában (2019. július 26.) olvasható a Kormány 1426/2019. (VII. 26.) Korm. határozata az Új Roma Stratégiával (2019–2030) összefüggő feladatok meghatározásáról.

A Magyar Közlöny 2019. évi 130. számában (2019. július 26.) megjelent a Kormány 180/2019. (VII. 26.) Korm. rendelete a Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatóságról, valamint egyes kormányrendeleteknek a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság egyes feladatainak átadásával kapcsolatos módosításáról.

A Magyar Közlöny 2019. évi 128. számában (2019. július 23.) megjelent a 2019. évi LXXI. törvény Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről. A törvényt az Országgyűlés a 2019. július 12-i ülésnapján fogadta el.

A Magyar Közlöny 2019. évi 128. számában (2019. július 23.) olvasható az Alkotmánybíróság 25/2019. (VII. 23.) AB határozata a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 44/A. § (1) bekezdés a) és b) pontját összekötő „és” szövegrésze, valamint b) pontjának „ugyanazon gyermekekre tekintettel” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 44/A. §-ának alkalmazásával kapcsolatos alkotmányos követelmény megállapításáról és alkalmazási tilalom kimondásáról.

A szociális szakmák iránti érdeklődés a 2019-es felvételi ponthatárok alapján. Elemzés a SzocOkos oldalán

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.

E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változatlanul hagyásával.

Megjelenik kéthetente.

Természetes módon küldjük a baptista szolgáltatók e-mail címekre. Kérjük a vezetőket, hogy intézményükben tegyék elérhetővé hírlevelünket a szakmai dolgozók számára is.

Feliratkozás a hírlevélre:

"MŰVÉSZET-E A SZERETET?"

A szeretet művészete

SZOCIÁLIS KONFERENCIA
2019. október 3-4.

HUNGUEST HOTEL ERKEL
GYULA, VÁRKERT UTCA 1.

TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:

BAPTISTA EGYHÁZI SZOCIÁLIS MÓDSZERTANI KÖZPONT

modszertan@baptist.hu

Tisztelt Szociális Szakemberek! Kedves Munkatársaink!

A Magyarországi Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ munkatársai szeretettel meghívják Önöket 2019. október 3-4-én, csütörtök-pénteken, a Szeretet művészete címmel megrendezésre kerülő szociális konferenciára. Ez egyben a Magyarországi Baptista Egyház, valamint konzorciumi partnere, a Baptista Szeretetszolgálat Egyházi Jog Személy EFOP-1.9.8-2017-00006 számú, az „Egyházi és civil szervezetek szociális közfeladat ellátásának támogatása” pályázati projekt záró konferenciája is.

A szakmai konferencia helyszíne: Hunguest Hotel Erkel, Gyula, Várkert utca 1.

A konferencia helyszínén csütörtökön reggel 9-től várjuk a résztvevőket a regisztrációs pultnál. A szakmai program 10 órakor kezdődik és pénteken ebédrel ér véget, kb. 14 órakor. A kétnapos rendezvény a résztvevők számára költségmentes, ám az utazásáról mindenkinek magának kell gondoskodnia, útiköltséget nem áll módunkban téríteni.

A konferencián való részvételhez előzetes regisztráció szükséges. A regisztráció augusztus 31-ig folyamatos, de mivel a résztvevők száma korlátozott, kérjük, hogy minél előbb jelentkezzenek. A felületen csoportos jelentkezésre nincs lehetőség, minden résztvevő egyéni regisztrációját várjuk.

Részletes programot a későbbiekben küldünk.

Mint a korábbi években, idén is felajánljuk a lehetőséget, hogy az intézményeink a konferencia szakmai közönsége előtt bemutatkozhatnak, megismertethessék a náluk folyó munkát, a jó gyakorlatokat, eredményeiket, rejtett kincseiket. Ehhez a lehetőség mellett helyet is biztosítunk, hogy információs anyagaikat roll up-on, nyomtatott vagy elektronikus formában, illetve kézműves termékeiket elhelyezhessék a konferenciahelyszín előterében. Egységes arculati formát nem kell követni, minden intézmény a saját látványterve alapján készíthet el installációit. Az előzetesen beérkezett igények alapján tudjuk a szállodától megrendelni a szükséges asztalokat, ezért kérjük, feltétlen jelezzék előre a modszertan@baptist.hu címen, amennyiben élni szeretnének ezzel a lehetőséggel.

Regisztráció

Baptista jó gyakorlatok

A Magyarországi Baptista Egyház a Baptista Szeretetszolgálat EJSZ-szel közös konzorciumban sikerrel pályázott az EFOP 1.9.8 Egyházi és civil szervezetek közfeladat ellátásának támogatása című pályázaton. Ennek keretében, az egyéni intézményi tudás kialakítása érdekében, vállaltuk egy saját baptista jó gyakorlat-tár létrehozását, összegyűjtését. Az elkészült jó gyakorlatokból a közeljövőben születni fog egy elektronikus kiadvány, és az írások olvashatók a baptistajogyakorlat.hu projektoldalon is. Azért, hogy ezek a gyakorlatok minél hatékonyabban eljussanak más intézmények szakembereihez, előmozdítva a kölcsönös tanulást és tapasztalatszerzést, hírlevelünkben is elindítunk egy sorozatot, amiben alkalmanként bemutatunk egyet-egyét ezek közül. Összevont nyári számunkban két jó gyakorlatot mutatunk be, egyet az Emmaus Idősek Otthonából, a másikat a Baptista Szeretetszolgálat Szeretetotthonából.

Családi kapcsolatok erősítése, azok hiányának pótlása

A család a társadalom legkisebb egysége. Emberek egy közössége, vagy több közösség kapcsolata, ahol a tagok között leszármazotti kapcsolat van. A családok tagjai általában hasonló tulajdonságokkal rendelkező emberek. A családtagokat érzelmi kötődés, szellemi és kulturális értékek és érdekek kötik össze. A mentális egészség szempontjából alapvető fontosságú, hogy az egyén része legyen szociális kapcsolatrendszernek. A család az a szerkezeti forma, ahol ez a szociális tér legnagyobb valószínűséggel előfordulhat. A pszicho-szociális funkció a család egyik alapvető funkciója: stabil, kölcsönös, mentális biztonságot jelentő érzelmi kapcsolati hálót biztosít.

Kathiné Révész Nóra

A család feladata az egyén egyensúlyi helyzetének visszabillentése, az érzelmek egyensúlyban tartása. Fontos a lelki támasz, mert a társadalmi környezetben a menedék szerepét is betölti. Az egészséges családi háttér biztonságot nyújt a család minden tagjának.

Az intézménybe beköltözve minden egyes lakó más és más családi háttérből érkezik. A beköltözők 68%-a özvegy, 12 %-a elvált, 8%-a egyedülálló, 12%-a házaspár. Bármilyen családi állapotból érkeznek is hozzánk, legtöbb esetben fellelhető elérhető hozzátartozó. Sajnos természetesen van olyan is, akinek egyáltalán nincs hozzátartozója. Az intézményünkbe beköltöző időseknek ez a hely válik otthonává. Ez az otthonná válás mindenki életében másképpen zajlik le. A fizikai szükségletek kielégítése, az egészségügyi problémák ellátása után az egyik legfontosabb feladat a családi élet megfelelő mértékű biztosítása az itt élők részére. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk teremteni, szükség van arra, hogy az ellátottat és az életútját alaposan megismerjük. Felvesszük a kapcsolatot a meglévő családtagokkal, közeli ismerősökkel, barátokkal. Legnagyobb nehézséget az okozza, amikor olyan beköltöző van, akinek olyan hozzátartozója van, aki elzárkózik a látogatástól, kapcsolattartástól. Másik nehéz eset, amikor nincs családtag, rokonság az adott személy életében. Ilyenkor hárul ránk a családot pótló funkció is.

Tapasztalatunk alapján egy átlagos hétköznapon is gyakran nehézséget okoz a hozzátartozóknak mindennapi munkájuk, problémáik mellett az idős hozzátartozójukkal való kapcsolattartás.

A családi kapcsolatok iránti igény különösen jelentősebb ünnepek alkalmával fokozódik: karácsony, születésnap, évforduló. Egyházi intézményként különösen szem előtt tartjuk az itt lakók mentális és lelki egészségét, így fontosnak tartjuk a hozzátartozókkal való megfelelő minőségű és mennyiségű kapcsolat elősegítését, megerősítését, szükség esetén azok hiányának pótlását. Ehhez dolgozóink részéről, mind a szakdolgozók, mind az egyéb feladatot ellátó munkavállalók irányából nagyfokú empátiás készség, nyitottság szükséges. Az, hogy ez megvalósulhasson és jól működjön, elengedhetetlen a team munka.

A következő módokon segítjük ellátottjainknak a kapcsolatteremtést, kapcsolattartást: Minden egyes ellátotti szobában van telefon, aminek a számát tudatjuk a hozzátartozókkal. Sok ellátott esetében megbeszélik, majd megszokják az adott időpontban történő telefonálást, például reggeli, vagy vacsora után stb. Egyes esetekben a szobatárs segítségét vesszük igénybe, például ágyban fekvő lakónak segít odaadni a telefont. Egyre több ellátottnak van mobiltelefonja. Szükség esetén segítünk az egyenleg feltöltésben, a kimenő hívás kezdeményezésében, ha nem látja az ellátott a kijelzőt. Arra is van példa, amikor nem találják helyén a lakót, és a dolgozókat hívják a családtagok, hozzátartozók, és az intézményt bejárva megkeressük a lakót és átadjuk a saját telefonunkat, így létrejöhet a beszélgetés. Olyan ellátottnak is van, akinek távol élő, külföldi rokona, hozzátartozója skype-on keresztüli kommunikációt szeretne, erre lehetőség egyelőre az intézmény irodájában van. Nemsokára az intézmény társalgójában lesz egy erre is alkalmas internetsarok.

A hagyományosabb kapcsolattartási formák is működnek intézményünkben. Nevezetesen a levélváltás. Több idősünk megromlott fizikai állapota miatt képtelen a levélíráásra, ezért dolgozóink az általa diktált levelet megírják, mentálhigiénés munkatársunk pedig postára adja. Mentálhigiénés munkatársunk odafigyel arra, hogy amikor nem jön válasz a levélre, akkor felveszi a kapcsolatot a hozzátartozóval és megkéri, hogy örvendeztesse meg hozzátartozóját néhány soros válasszal. Ez több esetben is előfordult már. Karácsony, húsvét előtt mentálhigiénés munkatársunk bevásárol üdvözlőlapokból, igény szerint segít a lakóknak a megírásban, postára adásban. A megérkező leveleket felolvassa. Több esetben hasznos is a levél tartalma miatt a mentálhigiénés munkatárs jelenléte: halálhír, öröm, családi problémák feldolgozása, feloldása.

Vannak lakóink, akik rendszeresen kapnak otthonról csomagot. Gyümölcsöt, ruhát, tisztálkodási szert, egy kis hazai finomságot. A szobatársak a csomag tartalmával egymást megkínálják. Akik ebben hiányt szenvednek, gondoskodunk róla, hogy apró ajándékokkal lepjük meg őket, így például kézkrémmel, meleg zoknival, édességgel.

A kapcsolattartás leggyakoribb, leghatékonyabb módja a személyes találkozás. Intézményünk nyitott a látogatók fogadására. Szorgalmazzuk is az ilyen jellegű alkalmakat, mivel a mosoly, érintés, az ismerős hangok, az ölelés kiegyensúlyozottabbá teszik az időseinket.

Az intézményi terek kialakításában is törekszünk arra, hogy legyen lehetőség kisebb, nagyobb családi találkozásokra, alkalmakra. Nyári időszakban például az intézmény pagodájában rendszeresen tartunk, születésnapokat, évfordulókat. A családi kapcsolatok erősítésére rendszeresen szervezünk a hozzátartozókkal közös programot, ilyen például a szalonnasütés, bográcsozás, családi nap. Ezen alkalmakkor nem csupán az ételek közös elkészítésére és elfogyasztására van lehetőség, hanem közös éneklésre, beszélgetésre is. Hosszabb látogatásokra is várjuk a rokonokat, intézményünk vendégszobájában térítésmentesen tölthetnek el néhány éjszakát.

Néhány lakó rendszeresen jár, főleg nyári, vagy ünnepi időszakban szabadságra. Erre a lehetőségre igyekszünk felhívni minden lakó és hozzátartozó figyelmét. Akinek nincs hozzátartozója, kirándulásra, strandolásra, múzeumlátogatásra visszük csoportosan. Intézményünk kis létszáma miatt alapvetően családias jellegű, hangulatú. Mindenki ismer mindenkit. Az ismertetett jó gyakorlat alkalmazásával odafigyelünk arra, hogy senki ne maradjon családi kapcsolat nélkül, ösztönözzük a családtagokat a rendszeres látogatásra, levélváltásra. Igyekszünk a személyes igényeket szem előtt tartani, kielégíteni.

Az idősek ellátásnak személyiségközpontúnak kell lennie, ezt az idős ellátott mellett a családtagokra is ki kell terjeszteni. Az ellátást holisztikus szemléletben, komplex gondozás keretében valósítjuk meg. A megvalósításhoz elengedhetetlenül szükséges dolgozóink empátiája, nyitottsága, elfogadása.

Kézműves foglalkozás a finommotorika fejlesztésével

Béresné Jobb Anita

A mozgássérülteknek szervezett kézműves foglalkozások során azt tapasztaltam, hogy a „rég” (papírhajtogatás, üvegfestés, gipszöntés, színezés) alkotások már nem okoznak örömet, az ellátottak fásultan vettek részt a foglalkozáson. Emiatt elmaradoztak, vagy legalábbis ritkábban jöttek, így újabbnál újabb ötletek kidolgozásán kellett munkálkodnom, hogy az érdeklődésüket fenntartsam, de közben a kreativitásukat is felszínre hozzam, vagy fejlesszem, és hogy ne váljanak „unalmassá” a foglalkozások, az együtt eltöltött idő alatt.

Ellátottaink eltérő tapasztalatokkal, eltérő környezetből, és eltérő esztétikai élményekkel érkeznek hozzánk. Érzelmi biztonságot nyújtó, esztétikus, derűs környezetben segítem egyéniségük kibontakozását, éreztetem velük, hogy mindannyian értékes személyek. „Alkotni annyi, mint életet alkotni, és minden alkotás szavakkal kifejezhetetlen valami” (Antoine de Saint-Exupéry).

A kreativitás mindenképpen hat az ember személyiségére, viselkedésére. Fejleszti a teljesítőképességet, kitartást, problémamegoldást. Nyitottabbá, magabiztosabbá teszi az embert. A kreativitás nem a művészek, tudósok és zenik kiváltsága, mindenki lehetősége és adottsága, ami felnőttkorban is remekül fejleszthető. Segít abban, hogy jobban érezzük magunkat azáltal, hogy hatékonyaknak, sikereseknek, különlegeseknek érezzük magunkat a kreativitásunk segítségével.

A mozgássérült személlyel való foglalkozás során abból kell kiindulnunk, amire képes. Ismernünk kell akadályozottságának jellegét, a cselekvőképesség valószínűsíthető határait. Ettől jelentősen eltérni, túlságosan sokat követelni, illetve képességeit nem felhasználni nem szabad. Dr. Ranschburg Jenő szerint „a gyermeket mindig lábujjhegyre kell állítani”. Ez az ő értelmezésében azt jelenti, hogy pont annyit kell tőle követelni, amennyi egy kicsit meghaladja jelenlegi tudását, de még a megvalósítható határán belül marad. Ez nem mindig könnyű, de korántsem lehetetlen, és ehhez szakmai tudás, az ellátottaink személyiségének ismerete, ugyanakkor rengeteg empátia is szükséges.

Személyiségük színes palettáján az akadályozottságok szabta nehézségek mellett mindig megmaradnak a „húzó” képességek. Legfontosabb tevékenységünk ezeknek a képességeknek felderítése, kiaknázása. A sérülés súlyossága, a tanulási képesség és az önellátási képesség nem feltétlenül függ össze. Sok esetben az akaraterő, a hatékony megküzdési stratégiák a mozgássérült embereknél is kiemelkedő teljesítményekhez vezethetnek.

A jó gyakorlatot életre hívó probléma megoldásához felmértem, hogy hogyan lehetne elosztatni a fásultságot, és hogyan tegyem nyitottabbá, érdeklődővé a rám bízott gondozottaimat. Korábban Hollandiában jártam egy olyan lakóotthonban, ahol különböző mértékben sérült, mozgásukban akadályozott fiatalok éltek. Ők nap, mint nap egy nappali foglalkoztatóba jártak, és ott különböző foglalkozásokon vettek részt, mindenki a saját állapotának megfelelően. Én ott találkoztam többek között a gyertyaöntés gyakorlatával, és azt az ott töltött idő alatt meg is tanulhattam. Ott szerzett tapasztalataimat felhasználva, elgondolkoztam, hogy hogyan tudnám ezt a módszert alkalmazni Magyarországon egy bentlakásos otthonban, ahol mozgáskorlátozott személyek élnek.

Kisebb anyagi ráfordítással beszereztem a hozzá való eszközöket, persze nagyon sok mindent kaptam adományba is - itt elsősorban a háztartásban már nem használt edényekre, fémtálcákra gondolok. Kezdetben a kiöntő formákat is az eldobásra szánt kefires dobok jelentették, vagy bármi olyan újrahasznosítható műanyag, ami jól bírja a meleget.

A gyakorlat nehézségét az okozza, hogy forró viasszal kell dolgozni. Ebből a megfontolásból ezt a veszélyes feladatot magamra vállaltam, de a többi feladat elvégzésére megtanítottam a mozgáskorlátozott gondozottaimat.

A gyakorlat menete:

Elsőként a tömbviaszból darabolás és olvasztás után zsírkréta hozzáadásával (ami a viasz színezését szolgálja) készítünk különböző színű viaszlapot, amit úgy állítok elő, hogy a forró színes viaszt olyan fémtálcára öntöm, amin van egy viaszos vászon, mert arról könnyen eltávolítható a vékony viaszlap, és azon hagyom kihűlni. Ezt az elkészült viaszlapot a mozgáskorlátozott gondozottak az általam betanított módszerrel apró darabokra törik. Eközben én a kiöntő formába a kanócot behúdom és az ellátottaink ezt a formát megtöltik az apró viaszdarabokkal (a színeket ők választják ki-kí a saját ízlése szerint). Ezután a megtöltött formát forró viasszal én öntöm fel, amibe illóolajat is lehet tenni, hogy kellemes illata legyen az elkészült alkotásnak. A kihűlt gyertyát a gondozottak segítségével kiszedjük a formából és elvégezzük az apróbb javítási feladatokat rajtuk, majd becsomagoljuk a kész gyertyát, és már indulhat is az értékesítés.

A jó gyakorlat során ellátottaink megtapasztalhatják az alkotás örömét, szívesen járnak újra a foglalkozásra. Továbbá ennek a gyakorlatnak köszönhetően életminőségük is javulhat, mert fejlődik a finommotorikájuk.

De mi is a finommotorika és miért is fontos a fejlesztése? A finommotorika jelentése: testünk apróbb testrészeinek a finom, koordinált mozgása, főleg az ujjak, a szemek, és a száj finom koordinált mozgása. A motorikus mozgásoknak két fajtája létezik: a nagy motoros és a finom motoros mozgások. A nagy motoros mozgások a kezek, a lábak és egyéb nagyobb testrészek mozgásait foglalják magukba. Ezek olyan műveletekben vesznek részt, mint például a futás, úszás, mászás, stb. A finommotorika a kisebb, apróbb mozgásokat jelenti, mint amilyenek a csukló, a kéz, az ujjak, a lábfej és a lábujjak végeznek. Olyan kisebb folyamatokban van szerepe, mint például az ujjakkal felvenni, felcsípni egy apróbb tárgyat (tűt, érmét, gombot), az írás vagy éppen a gépelés..

„Az ember bárhol is van, csak attól tud tanulni, akit szeret” (Goethe). Ha olyan technikákat alkalmazunk, amiket ők biztosan képesek elsajátítani, és ezáltal alkotni, azzal növeljük az önbizalmukat. A jó gyakorlat során sok érdekesebbnél érdekesebb ötlet megvalósításával megtapasztalhatják az alkotás örömét és a hasznosság érzését is, mivel az elkészült műveket általában különböző vásárokon értékesítjük, és így valaki más is örömét leli benne. A bevételből újra alapanyagok szerezhetők be, és újrakezdődhet a munka, ezzel biztosítva a folyamatos alkotást, az állandóságot, stabilitást, a „nap mint nap van mit csinálni” elvet. Ellátottaink azóta ismét örömmel, szívesen járnak a foglalkozásra.

BAPTISTA MENHÁZ.

múltidéző

keresztyéni élet

A napilapok rémes hírei között néha-néha akadt egy lélekemelő közlemény is, aminő a “Londoni misszió” cím alatti cikk is, mely a “Reggeli Újság” f. évi április hó 20-án megjelent számban foglaltatott:

Ezen cikk bevezetéséből közöljük a következő sorokat:

Az összes angol jótékony intézmények közt legnagyobb szabású, egyszersmind legmélyrehatóbb az úgynevezett londoni misszió. Nagy kiterjedésű, a jótékonyág minden ágát felölelő intézmény ez, melynek célja nem a barbár népek pogányait, de magát a nagyváros modern pogány népét, a pogányságnál mélyebb erkölcsi nyomorban sínylődő városi népet a keresztyéni szeretet által, a keresztyén erkölcsnek s a keresztyén családi életnek és a kötelességnek megnyerni...

Nevezett cikk azután elmondja, hogy ezeket a megtérteket támogatásba veszik és ellátják jó tanáccsal. A köznép számára istentiszteleteket a szabad ég alatt, London parkjaiban, utcáin és terein is tartanak, s ezekre csak úgy sereglik a nép.

Számtalan vasárnapi iskolát tartanak fent, továbbá látogatják a halálos betegeteket és azoknak végperceit kellemetesekké teszik.

Az anyák részére külön összejöveteleket rendeznek és az iszákosság ellen hatalmasan működnek. A cikk így folytatja közleményét:

A misszió nő és férfi tagjai csodálatot érdemlő önfeláldozással végzik látogatásaikat, nemcsak a szegények hajlékában, de fölkeresik az erkölcsileg elzüllötteket s a züllésnek kitetteket a lebukokban és egyebütt is, kivált a nővérek, akik éjszaka is készen vannak befogadásukra és megoltalmazásukra. Jelentéseiket olvasni megrendítő, de munkájuknak, ha lassan is, megvan a kellő sikere, mert nem egy szerencsétlent mentettek meg az erkölcsi veszedelemből, nem ritkán a tisztességes, boldog élet számára. Lassankint a legaljasodottabbakat is sikerül a fertőből némileg kiemelniök. Amint azt látják, hogy egykori társaik a tisztességes életben boldogabbak, vidámabbak, mint előbb, ők is hajlandók a jó útra térni. Van gondjuk a testi nyomorra is. A nyomorék, vak vagy béna gyermekeknek is gondját viselik, fölneveltetésükről gondoskodnak.”

Ezt a cikket egy keresztyén embernek nagy örömmel kell fogadnia és mi köszönetet mondunk az írónak, hogy ezt a szép dolgot, bár ilyen kis alakban is, de mégis a felszínre hozta és azon lapnak olvasóival közölte...

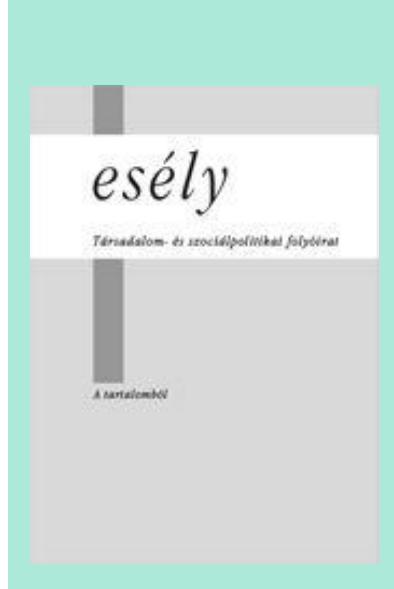
Csak akkor keretyén az ember, ha Jézus nyomában halad, ha őt követi, és a felebaráti szeretet által közli társaival azt a jót, amit Istentől nyert...

Azon helyeken, ahol hívő keresztyén gyülekezetek állanak fenn, nem elég csak gyülekezeti órákra hívni az embereket, hanem sűrűn kell látogatásokat tenni a nyomorgóknál. Különösen tél idején, amidőn a földművesnek több szabadideje van, el kell menni a betegekhez, de nem elég csak szóvigasszal ellátni őket, hanem kellemessé kell tenni perceiket. Az idegen szegényeket is meg kell lepni jótéteménnyel. Az iszákos ember családját gyámolítani kell és az iszákost nem gúnyal és hiábavaló fenyegetésekkel, hanem nagy szeretettel elvonni a romlás útjáról.

Amely gyülekezetekben még nem értenek ilyen dologhoz, azok imádkozzanak és kérik a Megváltót, hogy adjon nekik gyümölcstermő erőt.

Ha egy szegény ember gyermekei piszkosak, azokat meg kell mosni, ha összedől a háza, a gyülekezet tagjai összebeszélhetnek és felajánlhatják magukat annak felépítésére vagy egyéb szeretetteljes dolgokra. Egykor ki fog tűnni, ki mennyit tett és az igazak fényleni fognak mint a nap.

Megjelent az
Esély folyóirat
2019. 2. száma

esély

Társadalom- és szociálpolitikai folyóirat

2019/2.

Tanulmányok

Gerő Márton - Vigvári András: Közfoglalkoztatás, redisztribúció és helyi hatalom

Fekete Márta: Demencia és társadalmi fenntarthatóság

Magyar Valóság

Győri Péter: A hajléktalanvilág peremén. Kolduló és kukázó hajléktalan emberek

Bálint Csaba - Juhász Péter - Nyitrai Imre: Szociális vezetőképzés Magyarországon. A magyarországi szociális vezetőképzés előzményeiről, bevezetéséről és elindulásáról

Szociális munka

Baráth Árpád: Kulturális kompetencia és szociális munka